

DOST BYLO VÁNOC!

Vánoce všude! V televizi, na ulicích, na limonádách. Člověk se málem bojí otevřít sardinky... Hlasatelé v televizi se tváří „svátečně“, z mnohých stran zaznívá, že normální je prožívat „vánoční idylu“. Sentiment teče proudem.

Honba za „idylou Vánoc“ přináší ale své hořké plody. Nervy se napínají. Stres, uštvanost a nervozita dostávají navrch. „Rodinné svátky“ jitrí bolest lidí z rozpadlých rodin, lidí opuštěných, lidí nezakotvených. Na vlně Vánoc se vozí obchodníci, politici, zloději... Podoba dnešních Vánoc se tak stává karikaturou Vánoc původních.

Co jsou tedy ale Vánoce doopravdy? Jsou dobrou zprávou, že Bůh se v Ježíši Kristu solidarizoval s lidmi. Nenarodil se do žádné idyly. Mocný Bůh přišel jako bezmocné dítě. Bohatý Bůh přebýval v jeslích ve chlévě. To vše proto, abychom uvěřili, že s námi má dobré úmysly, že nám rozumí, že mu na nás záleží, a že nás má rád...

Tento Bůh má dobré úmysly i s Tebou, záleží mu na Tobě, rozumí Ti a má Tě rád. Neboj se ho svými slovy pozvat i do svého života! On s tebou chce být i v každé Tvé ne-idyle...

(-ima-)

KAŽDÝ SE NĚKDY CÍTÍ OSAMOCENÝ

Základní poselství Bible lze shrnout slovy: „Domníval ses, člověče, že jsi osamělý, ale nejsi sám. Existuje Bůh, jenž je Bohem pro tebe a s tebou.“

Skutečně upřímný člověk nesnažící se unikat sám před sebou je konfrontován s pocitem osamělosti. Možná žije v početném kruhu lidí a v kvalitních vztazích, a přesto je ve svém nitru někdy hluboce nespokojen. „V podstatě se o mě nikdo nezajímá. To, čím skutečně žiji, je ostatním lhostejné.“ Bible na toto ale odpovídá kategorií: nejsi sám! Bůh se o tebe zajímá a jde až tak daleko, že touží vstoupit do tvého života a účastnit se jej. Bůh se stal člověkem jako ty. Jeho vyznání lásky je ti kdykoli dostupné v Bibli. Neboj se mu otevřít své srdce...

*Hle, panna počne a porodí syna
a dá mu jméno Emanuel
to znamená „Bůh s námi“. (Bible, Iz 7, 14)*

*Zpracováno podle knížky W. Stinissena „I dnes je den Boží“,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství*

UŽ NEMÁM STRACH, PROTOŽE BŮH SE STAL DÍTĚTEM

(Carlo Carretto)

Bůh se vtělil. Daleké se stalo blízké.
Bůh se stal dítětem.
Nyní už nemám strach.

Je-li Bůh dítětem
položeným tam na slámě v jeskyni,
pak mi už nic nenahání strach.
Strach mohu mít z čehokoliv,
ale ne z dítěte.
Z dítěte, které hladím
a které se ke mně vine.
Už nemám strach.

Jedinou námahu,
kterou musím vynaložit, je věřit.
Věřím-li, pokračuji tím v procesu,
kterým Ježíš - dítě přichází na svět.

*Zpracováno podle knihy: Carlo Carretto „Myšlenky“,
kterou vydalo nakladatelství Nové Město.*